

ไม่น่าเชื่อ! คนจีนจู้มือเติบกว่าคนไทย

ที่ผ่านมา เรามักจะคิดกันว่าการใช้ชีวิตในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าจังหวัดอื่นของไต้หวัน แต่ล่าสุดสำนักงบประมาณการบัญชีและสถิติแห่งชาติ (DGBAS) ได้ออกมาประกาศสถิติค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีต่อครัวเรือนในแต่ละจังหวัดทั่วไต้หวันประจำปี 2016 ซึ่งตัวเลขที่ประกาศออกมาสร้างความประหลาดใจให้ทุกฝ่ายไม่น้อย เพราะจังหวัดที่ครองแชมป์ใช้จ่ายสูงสุดของประเทศไม่ใช่เมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ แต่กลับเป็นจังหวัดซินจู๋ที่ไม่มีแม้แต่สนามบินนานาชาติตั้งอยู่เลยด้วยซ้ำ

จากสถิติของ DGBAS จังหวัดที่ค่าใช้จ่ายครัวเรือนต่อปีโดยเฉลี่ยสูงกว่า 1 ล้านเหรียญไต้หวันมี 2 จังหวัดด้วยกัน คือ จังหวัดซินจู๋ ด้วยตัวเลขประมาณ 1.05 ล้านเหรียญไต้หวัน และกรุงเทพฯ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายประมาณ 1.03 ล้านเหรียญไต้หวันต่อปี โดยที่อันดับ 3 คือจังหวัดซินจู๋รอบนอก ด้วยตัวเลขเฉลี่ย 0.88 ล้านเหรียญไต้หวันต่อปี สำหรับนครนิวยอร์ก ซึ่งตั้งอยู่โดยรอบของกรุงเทพฯ นั้น มีตัวเลขค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีที่ประมาณ 0.77 ล้านเหรียญไต้หวัน ซึ่งต่ำกว่าจังหวัดใหญ่อื่นๆ ทั้ง นครเกาสยง (0.83 ล้านเหรียญไต้หวัน) และนครเกาสง (0.79 ล้านเหรียญไต้หวัน)

เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดค่าใช้จ่ายรายครัวเรือนของซินจู๋แล้วจะพบว่า รายการที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าของกรุงเทพฯ มาก คือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งคนจีนจู้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนในส่วนนี้สูงถึงประมาณ 120,000 เหรียญไต้หวันต่อปี ในขณะที่คนไทยเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพียงประมาณ 68,000 เหรียญไต้หวันต่อปีเท่านั้น เห็นได้ชัดว่าระบบขนส่งมวลชนที่สะดวกรวดเร็วของกรุงเทพฯ เป็นส่วนช่วยให้ประชาชนสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายได้ สำหรับรายการค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดของครัวเรือนในซินจู๋คือค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมและร้านอาหาร คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยต่อปีที่ระดับ 113,807 เหรียญไต้หวัน ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่าคนไทยที่อยู่ระดับ 101,208 เหรียญไต้หวันต่อครัวเรือนต่อปีด้วย

ทั้งนี้ ซินจู๋เป็นเมืองที่เป็นที่ตั้งของ Hsinchu Science Park ซึ่งถือเป็นซิลิคอนวัลเลย์แห่งเอเชีย ทำให้ประชากรของเมืองนี้มีรายได้ในระดับสูง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการห้างสรรพสินค้าในจังหวัดซินจู๋ก็ชี้ว่า ร้านอาหารที่อยู่ในห้างสรรพสินค้าที่ซินจู๋จะมีความคึกคักเป็นอย่างมากในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งบรรยากาศความคึกคักจะแตกต่างกันมากระหว่างวันธรรมดาที่เป็นวันทำงานกับช่วงวันหยุด ซึ่งจะมีคนมาเข้าคิวรับประทานอาหารเช้า โดยเฉลี่ยอาจต้องรอประมาณ 1-2 ชั่วโมงกว่าจะได้รับประทาน และจากการที่ซินจู๋เป็นจังหวัดที่มีอัตราการเกิดสูงที่สุดของประเทศ ทำให้ยอดขายของสินค้าเด็กระดับพรีเมียมจะสูงกว่าของสาขาที่อยู่ในไทย เห็นได้ชัดว่าพ่อแม่ชาวซินจู๋พร้อมที่จะจ่ายเพื่อลูกไม่แพ้คนไทยเช่นกัน

แหล่งข่าว: United Daily (September 17, 2017)

ข้อคิดเห็น/เสนอแนะของสกด.

ไต้หวันถือเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการกระจายรายได้ ทำให้ประชาชนที่อยู่อาศัยในเมืองรองต่างก็มีความสามารถในการจับจ่ายซื้อสินค้าไม่น้อยเช่นกัน ซึ่งจากสถิติของ DGBAS ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าการใช้จ่ายภาคประชาชนของไต้หวัน ไม่ได้กระจุกตัวอยู่แต่ในเมืองหลวง (กรุงเทพฯ) แต่เพียงอย่างเดียว ผู้ประกอบการไทยที่สนใจขยายตลาดมายังไต้หวัน โดยเฉพาะในส่วนของธุรกิจร้านอาหาร จึงอาจสามารถเริ่มเข้าทำตลาดโดยเริ่มจากเมืองรองของไต้หวัน แทนที่จะเป็นในไทย เนื่องจากเมืองรองมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่ามาก ในขณะที่ความสามารถในการจับจ่ายของประชาชนไม่ได้น้อยไปกว่ากันสักเท่าไรเลย

- นโยบายภาครัฐ
 เศรษฐกิจการลงทุน
 แนวโน้มการตลาด
 รายงานสินค้าและบริการ
 อื่นๆ